

ВИСНОВОК

щодо пропозицій Президента України до Закону України
«Про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо
встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з
ініціативи роботодавця та деяких інших питань»

За дорученням Голови Верховної Ради України Р.О. Стефанчука відповідно до статті 133 Регламенту Верховної Ради України Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 20 травня 2024 року (Протокол № 181) розглянув Пропозиції Президента України до прийнятого Верховною Радою України 25 квітня 2024 року Закону України «Про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань» і зазначає наступне.

15 травня 2024 року Президент України повернув до Верховної Ради України Закон України «Про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань» для повторного розгляду, зауваживши таке.

По-перше, доповнення Законом частини першої статті 43 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП), яка передбачає підстави для розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця за попередньою згодою виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника), випадком набрання законної сили вироком суду, яким працівника засуджено (крім звільнення від відбування покарання з випробуванням) за вчинення злочину проти основ національної безпеки України, суперечить самій підставі для звільнення, а саме наявності вироку суду, що набрав законної сили.

По-друге, Президент відмітив, що поділяючи позицію щодо необхідності захисту безпеки і стійкості підприємств, установ та організацій, що є складовою частиною забезпечення національної безпеки України, варто звернути увагу, що в Законі з метою виявлення можливих колабораційних дій зосереджено увагу на зв'язках працівників з особами, місце постійного проживання (перебування, реєстрації) яких знаходиться на території держави-агресора або тимчасово окупованій території України. При цьому підставою для звільнення працівника визначено невиконання працівником правил поведінки на підприємстві, в установі, організації в частині положень, передбачених частиною другою статті 142 КЗпП, а саме ненадання працівниками інформації щодо наявних у них зв'язків з фізичними особами, місце постійного проживання (перебування,

реєстрації) яких знаходиться на території держави-агресора або тимчасово окупованій території України.

Однак втілений у Законі підхід у частині зазначених змін не враховує принципу правової визначеності, що вимагає чіткості, зрозумілості й однозначності правової норми та є складовою принципу верховенства права (стаття 8 Конституції України) і, як наслідок, не досягає мети для його практичної реалізації.

Також використане в Законі формулювання "зв'язки із фізичними особами" не має правового визначення, тому не надаватиме працівнику та роботодавцю змоги чітко і однозначно встановити, про які саме "зв'язки" та інформацію якого змісту й обсягу має повідомити працівник роботодавця.

Крім того, Законом не визначено порядку використання, зберігання інформації, наданої працівником про зв'язки з фізичними особами, місце постійного проживання (перебування, реєстрації) яких знаходиться на території держави-агресора або тимчасово окупованій території України, а також строків надання працівниками цієї інформації.

Не враховано у Законі й те, що працівник може не володіти інформацією про місце постійного проживання (перебування, реєстрації) "фізичних осіб, з якими він має зв'язки". Положеннями Закону не визначено й повноважень роботодавця щодо отриманої від працівника інформації із зазначеного питання.

При цьому важливо враховувати, що в Україні з метою виявлення фактів колабораційної та іншої діяльності, що загрожує національній безпеці України, і притягнення до відповідальності за вчинення злочинів проти основ національної безпеки України функціонує система державних органів, на яких законом покладено обов'язок збирання, перевірки та правової оцінки інформації, зокрема пов'язаної зі співпрацею з державою-агресором, збройними формуваннями та/або окупаційною адміністрацією держави-агресора. Така діяльність здійснюється в межах і способами, чітко визначені у законі. З огляду на зазначене відповідні питання у відображеній у Законі редакції не можуть бути віднесені до компетенції роботодавця.

Ураховуючи викладене, Президент України пропонує:

1) у пункті 2 розділу I Закону, що передбачає внесення змін до статті 43 Кодексу законів про працю України, виключити вказівку про необхідність одержання попередньої згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) у випадку звільнення працівника з ініціативи роботодавця у разі набрання законної сили вироком суду, яким працівника засуджено (крім звільнення від відбування покарання з випробуванням) за вчинення злочину проти основ національної безпеки України;

2) у пункті 4 розділу I Закону виключити положення про те, що правила поведінки на підприємстві, в установі, організації містять положення про надання працівниками інформації щодо наявних у них зв'язків з фізичними особами, місце постійного проживання (перебування, реєстрації) яких знаходиться на території держави-агресора або тимчасово окупованій території України.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України погоджується з аргументами, наведеними Главою держави, і не заперечує можливості прийняття під час повторного розгляду Закону з пропозиціями Президента України.

За результатами розгляду пропозицій Президента України до Закону України «Про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань» Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок та прийняв рішення, керуючись положеннями статей 133 та 135 Регламенту Верховної Ради України:

1. Схвалити текст порівняльної таблиці з пропозиціями Президента України до Закону України «Про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань».

2. Рекомендувати Верховній Раді України прийняти в цілому з урахуванням пропозицій Президента України Закон України «Про внесення змін до Кодексу законів про працю України щодо встановлення додаткових підстав розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця та деяких інших питань».

3. Доручити Голові Комітету Третяковій Г.М. виступити на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання.

Додаток: порівняльна таблиця на 4 арк.

Голова Комітету

Г.М. Третякова

В И С Н О В О К
щодо розгляду проекту Закону України
про внесення змін до деяких законів України щодо сплати єдиного внеску
на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за осіб,
стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи
внаслідок збройної агресії проти України
(реєстр. № 11122 від 25.03.2024)

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. та відповідно до статей 93, 108, 111 і 114 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 травня 2024 року (протокол № 181) проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України (реєстр. № 11122 від 25.03.2024), поданий Кабінетом Міністрів України, і зазначає наступне.

Законопроектом пропонується внести зміни до законів України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», якими передбачити:

доповнення переліку осіб, за яких має сплачуватися єдиний внесок, новою категорією - особами, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України. Сплата єдиного внеску за цих осіб здійснюватиметься за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, у розмірі не менше мінімального страхового внеску за кожную особу;

визначення страховальником зазначених осіб - Національну соціальну сервісну службу України як центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення;

можливість виключення за бажанням застрахованої особи при призначенні пенсії періодів позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, а також шести місяців після їх звільнення, з періоду, за який враховується заробітна плата (дохід) для обчислення пенсії;

виключення пункту 4 частини першої статті 7 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» з метою уникнення правової колізії, оскільки зазначена норма дублюється в абзаці другому пункту 1 частини першої статті 7 цього Закону.

Прийняття та реалізація законопроекту дозволить забезпечити права осіб стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, на соціальний захист.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України підтримуючи в цілому запропоновану законодавчу ініціативу, висловлює ряд зауважень до законопроекту.

Комітет Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин, висловлюючи зауваження, яке може бути враховано під час доопрацювання законопроекту в процесі його підготовки до другого читання, ухвалив рішення рекомендувати Верховній Раді України за наслідками розгляду в першому читанні прийняти його за основу.

Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу визнав положення законопроекту такими, що не підпадають під дію міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Міністерство фінансів України підтримує законопроект та зазначає, що його реалізація матиме вплив на показники державного бюджету. Вартісна величина впливу на показники бюджетів залежатиме від кількості отримувачів відповідних виплат - осіб, позбавлених особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України. Відповідно до фінансово-економічного обґрунтування, наведеного у пояснювальній записці, у 2024 році видатки становитимуть 50,1 млн.грн. для забезпечення близько 700 отримувачів відповідних виплат.

Міністерство соціальної політики України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримують законопроект.

Міністерство юстиції України, Міністерство економіки України, Пенсійний фонд України, Спільний представницький орган сторони репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні повідомляють про відсутність зауважень та пропозицій до законопроекту.

Державна податкова служба України підтримує законопроект та надає пропозиції щодо його доопрацювання.

Дослідницька служба Верховної Ради України надає ряд пропозицій та зауважень до законопроекту.

За результатами розгляду та обговорення Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України:

проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо

сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України (реєстр. № 11122 від 25.03.2024), поданий Кабінетом Міністрів України, включити до порядку денного одинадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та, керуючись пунктом 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання визначити Голову Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третякову Г.М.

**Перший заступник
Голови Комітету**

М. Цимбалюк

КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо правового статусу громадських об'єднань ветеранів війни» (реєстр. № 11123 від 25.03.2024)

За дорученням Голови Верховної Ради України та відповідно до частини третьої статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 травня 2024 року (протокол № 181) проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо правового статусу громадських об'єднань ветеранів війни» (реєстр. № 11123 від 25.03.2024), поданий Кабінетом Міністрів України, і зазначає наступне.

В умовах воєнної агресії Російської Федерації проти України, реалії сьогодення змушують стратегічно та оперативно реагувати на виклики, які постають не лише на фронті, але і в тилу. Станом на 24 лютого 2022 року кількість ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України становила майже 900 000 осіб, після Перемоги орієнтовно кількість таких осіб зросте більше, ніж втричі та становитиме майже 3 млн. осіб.

Перед українським суспільством стоїть великий виклик та покладена ще більша відповідальність за виконання надважливої місії - соціалізація та повернення наших ветеранів війни до повноцінного цивільного життя.

Повноцінна соціалізація ветерана війни після повернення додому неможлива без надання повного спектру доступних послуг, спрямованих на задоволення основних потреб ветерана: психологічної та фізичної реабілітації, соціального захисту, працевлаштування, освіти та саморозвитку, можливості самовираження та отримання поваги від суспільства.

Нова державна ветеранська політика має на меті забезпечити здійснення комплексного підходу для вирішення поставлених задач, який включає безпекові, економічні, соціальні та міжнародні складові. Впровадження нових методів до формування державної ветеранської політики та підтримки ветеранів війни, членів їх родин, неможлива без налагодженої взаємодії органів державної влади на всіх рівнях, органів місцевого самоврядування, бізнесу та громадських об'єднань, які мають на меті забезпечення захисту прав та свобод ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, а також надання повного спектру

послуг, спрямованих на соціалізацію та повернення ветеранів війни до повноцінного життя.

Сьогодні, численні громадські об'єднання ветеранів війни долучилися до вирішення проблем ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, демонструючи, що вони є ефективним інструментом реалізації державної ветеранської політики на місцях. Кожного дня кількість таких організацій зростає, це в свою чергу, є свідченням того, що все більше і більше свідомих громадян, зокрема, ветеранів війни, готові взяти на себе відповідальність бути частиною виконання великої місії – повернення до повноцінного життя ветеранів війни, Захисників та Захисниць України, які зробили свій особистий внесок, захищаючи незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України.

З метою забезпечення соціального захисту ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, сприяння посиленню інституційної спроможності громадських об'єднань ветеранів війни, а також забезпечення участі ветеранів та їх громадських об'єднань у прийнятті і реалізації владних рішень, виникла необхідність внесення змін до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, в частині законодавчого врегулювання поняття “громадських об'єднань ветеранів війни”.

Законопроектом пропонується:

- законодавчо врегулювати поняття “громадські об'єднання ветеранів війни”;
- доповнити пункт 7 статті 10 Закону України “Про громадські об'єднання” щодо власної назви громадського об'єднання, яке може містити інформацію про статус громадського об'єднання, зокрема, як “ветеранське”;
- привести у відповідність визначення “громадські об'єднання ветеранів війни”.

Реалізація законопроекту забезпечить законодавче врегулювання визначення громадських об'єднань ветеранів війни, яке сприятиме посиленню їх організаційної та інституційної спроможності, а також забезпечить участь ветеранів та їх громадських об'єднань у прийнятті і реалізації владних рішень.

Міністерство оборони України, Міністерство у справах ветеранів України, Міністерство фінансів України підтримують законопроект.

Апарат Ради національної безпеки і оборони України повідомляє про відсутність пропозицій.

Головне науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України до законопроектів висловлює зауваження до законопроекту.

Враховуючи вищевикладене та обговорення проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо правового статусу громадських об'єднань ветеранів війни» (реєстр. № 11123 від 25.03.2024), Комітет Верховної

Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів в и р і ш и в:

- рекомендувати Верховній Раді України включити законопроект до порядку денного одинадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання, та за результатами розгляду законопроекту у першому читанні, керуючись частиною першою статті 114 Регламенту Верховної Ради України прийняти за основу.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Голову підкомітету з питань соціального захисту прав ветеранів Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Остапенка А. Д.

**Перший заступник
голови Комітету**

М. Цимбалюк

В И С Н О В О К

щодо розгляду проектів законів України
про внесення змін до пункту 3-2 статті 15 Закону України «Про гуманітарну
допомогу» щодо розширення переліку набувачів гуманітарної допомоги з
метою забезпечення в період дії воєнного стану надання споживачам послуг
з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення
(реєстр. № 11155 від 08.04.2024),
про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу»
щодо переліку набувачів гуманітарної допомоги
(реєстр. № 11155-1 від 15.04.2024),
про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу»
щодо розширення переліку набувачів гуманітарної допомоги
(реєстр. № 11155-2 від 24.04.2024)

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. та відповідно до статей 93, 108, 110, 111 і 114 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 травня 2024 року (протокол № 181) проекти законів України про внесення змін до пункту 3-2 статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо розширення переліку набувачів гуманітарної допомоги з метою забезпечення в період дії воєнного стану надання споживачам послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення (реєстр. № 11155 від 08.04.2024), поданий народними депутатами України Гривком С.Д. та Остапенком А.Д.; про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо переліку набувачів гуманітарної допомоги (реєстр. № 11155-1 від 15.04.2024), поданий народним депутатом України Пивоваровим Є.П. та іншими народними депутатами України; про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо розширення переліку набувачів гуманітарної допомоги (реєстр. № 11155-2 від 24.04.2024), поданий народними депутатами України Цимбалюком М.М. та Кучеренком О.Ю., і зазначає наступне.

Законопроектом за реєстр. № 11155 пропонується внести зміни до пункту 3² статті 15 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про гуманітарну допомогу», відповідно до яких перелік набувачів гуманітарної допомоги на період дії воєнного стану доповнити новими суб'єктами – військовими адміністраціями, суб'єктами господарювання незалежно від форми власності, що надають послуги з централізованого водопостачання та

централізованого водовідведення, а також органами державної та місцевої влади, що потребують термінового відновлення та/або забезпечення централізованого водопостачання та централізованого водовідведення.

Законопроектом за реєстр. № 11155-1, на відміну від основного законопроекту, перелік потреб, які задовольняються набувачами гуманітарної допомоги, на період дії воєнного стану доповнюється потребами з «централізованого водопостачання, централізованого водовідведення, постачання теплової енергії», а перелік таких набувачів – підприємствами, установами, організаціями, які є операторами об'єктів критичної інфраструктури, органами державної та місцевої влади, що потребують термінового відновлення та/або забезпечення стабільного централізованого водопостачання, централізованого водовідведення, постачання теплової енергії.

Законопроектом за реєстр. № 11155-2, на відміну від основного законопроекту перелік потреб, які задовольняються набувачами гуманітарної допомоги, доповнюється на період дії воєнного стану потребами з «централізованого водопостачання, централізованого водовідведення, постачання теплової енергії, діяльності закладів освіти та охорони здоров'я», а перелік таких набувачів – закладами освіти та охорони здоров'я, а також підприємствами, установами, організаціями, які є операторами об'єктів критичної інфраструктури, органами державної та місцевої влади, що потребують термінового відновлення та/або забезпечення стабільного централізованого водопостачання, централізованого водовідведення, постачання теплової енергії.

Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу визнав положення законопроектів за №№ 11155, 11155-1, 11155-2 такими, що не підпадають під дію міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловило такі зауваження та пропозиції:

до проекту за № 11155 зауважує щодо назви проекту (згідно з вимогами законодавчої техніки, якщо у проекті пропонується внесення змін лише до однієї статті закону, то необхідності у її конкретизації не має), а також надає пропозиції з метою більш лаконічного викладення правових норм без шкоди змісту тощо;

до проекту за № 11155-1 звертає увагу на необхідність уточнення назви проекту та дати набрання ним чинності, лаконічного викладення правових норм. Крім цього, пропонує до набувачів гуманітарної допомоги у новій редакції абз. 3 п. 3² статті 15 Закону додати всі підприємства, які діють у відповідній сфері, а не лише ті, які є операторами об'єктів критичної інфраструктури;

до проекту за № 11155-2 - зауваження і пропозиції до положень проекту № 11155, висловлені у висновку на цей проект, є актуальними і для відповідних положень поданого проекту. Слід також врахувати, що до набувачів гуманітарної допомоги відповідно до пп. «є» п. 5 статті 1 Закону вже віднесені

«надавачі медичних та/або реабілітаційних послуг незалежно від форми власності, що уклали договір про медичне обслуговування населення з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення, заклади охорони здоров'я, що належать до сфери управління суб'єктів сектору безпеки і оборони».

Дослідницька служба Верховної Ради України зазначає:

положення проекту за № 11155 потребують доопрацювання в частині врегулювання обов'язкового цільового використання набувачем отриманої гуманітарної допомоги для відновлення водопостачання і водовідведення та визнання гуманітарної допомоги джерелом компенсації, що знижує витрати суб'єктів господарювання під час обґрунтування тарифів на послуги водопостачання та водовідведення;

положення законопроекту за № 11155-1, відповідно до яких до переліку набувачів гуманітарної допомоги пропонується внести постачальників теплової енергії, є дискусійними. Застосована в пункті 1 законопроекту словосполучка «постачання теплової енергії» є доволі місткою за змістом і включає: виробництво теплової енергії, її транспортування та постачання споживачам. З огляду на зазначене і з урахуванням міжнародних принципів надання гуманітарної допомоги (зокрема, не для комерційних цілей), оскільки Україна є реципієнтом гуманітарної допомоги, потребує конкретизації (уточнення) положення законопроекту щодо визначення суб'єкта, який може бути набувачем гуманітарної допомоги;

положення законопроекту за № 11155-2, яким пропонується визнати заклади освіти та охорони здоров'я набувачами гуманітарної допомоги для забезпечення їх діяльності, не викликає заперечень. Однак, відповідно до підпункту «є» пункту 5 статті 1 Закону України «Про гуманітарну допомогу» заклади охорони здоров'я незалежно від форми власності, що уклали договір про медичне обслуговування населення із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення, заклади охорони здоров'я, що належать до сфери управління суб'єктів сектору безпеки і оборони, є отримувачами гуманітарної допомоги.

Міністерство соціальної політики України відзначає:

законопроект за № 11155 підтримується. Разом з цим звертає увагу, що отримані товари гуманітарної допомоги повинні використовуватися підприємствами критичної інфраструктури усіх форм власності у сфері централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, відповідно до вимог чинного законодавства, враховуючи відповідальність, встановлену Кримінальним кодексом України;

законопроект за № 11155-1 підтримується за умови доопрацювання. Міністерство надає низку зауважень і звертає увагу на те, що гуманітарна

допомога надається цілеспрямовано, тому координувати дії стосовно отримання, використання за цільовим призначенням та обліку такої допомоги повинен центральний орган виконавчої влади, який контролює діяльність підприємств, установ, організацій у сфері централізованого водопостачання, централізованого водовідведення та постачання теплової енергії, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

законопроект за № 11155-2 підтримується. Разом з цим звертає увагу, що отримані товари гуманітарної допомоги повинні використовуватися підприємствами критичної інфраструктури усіх форм власності у сфері централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, відповідно до вимог чинного законодавства, враховуючи відповідальність встановлену Кримінальним кодексом України;

Міністерство фінансів України звертає увагу на те, що запропоновані проектами №№ 11155, 11155-1 та 11155-2 зміни не відповідають суті гуманітарної допомоги, яка не може використовуватись для отримання прибутку, а також надаватись певним суб'єктам господарювання. Використання механізму визнання товарів гуманітарною допомогою спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності, що не узгоджується з положеннями Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», а також створює переваги для окремих суб'єктів господарювання, що суперечить частині четвертій статті 282 Митного кодексу України. Крім того, прийняття законопроектів у запропонованій редакції призведе до зменшення надходжень до бюджету митних платежів, які наразі оцінити неможливо за відсутності інформації про обсяги ввезення таких товарів зі звільненням від оподаткування тощо.

Міністерство юстиції України зазначає щодо:

проекту № 11155 - вважає недоцільним затвердження Урядом окремого порядку отримання гуманітарної допомоги для забезпечення надання споживачам послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення від донорів, її зберігання, розподілу та передачі набувачам та пропонуємо вирішити порушене питання шляхом внесення відповідних змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2022 року № 824. У зв'язку із зазначеним абзац другий пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» проекту Закону потребує перегляду;

проектів № 11155-1 та № 11155-2 - з метою комплексного вирішення порушеного питання відповідні зміни необхідно також внести до абзацу четвертого пункту 32 статті 15 Закону, згідно з яким порядок отримання гуманітарної допомоги для задоволення потреб енергетики від донорів, її зберігання, розподілу та передачі набувачам встановлюється Кабінетом Міністрів України. При цьому, використане у даному контексті формулювання «для задоволення потреб енергетики» не забезпечить дотримання принципу

юридичної визначеності, оскільки постає питання про задоволення яких саме потреб йде мова. Враховуючи, що нарівні з «потребами енергетики» суб'єкт законодавчої ініціативи наводить також централізоване водопостачання, централізоване водовідведення та постачання теплової енергії, то можна об'єктивно припустити, що під «потребами енергетики» варто розуміти певні комунальні послуги в окресленій сфері. Так, згідно зі статтею 5 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» до комунальних послуг належать, зокрема послуги з постачання та розподілу природного газу, постачання та розподілу електричної енергії. Крім того, з метою дотримання єдиного підходу пропонується розглянути доцільність такого погодження і для інших отримувачів гуманітарної допомоги тощо.

Асоціація міст України пропонує підтримати за основу та в цілому законопроект № 11155-1, а законопроекти за № 11155 та № 11155-2 відхилити.

Мінінфраструктури підтримує прийняття законопроекту № 11155-1, а прийняття законопроектів за № 11155 та № 11155-2 за умови їх доопрацювання. Зокрема, Міністерство пропонує:

у пункті 32 статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу»:

- абзац другий викласти в такій редакції:

«набувачами гуманітарної допомоги, крім набувачів гуманітарної допомоги, визначених статтею 1 цього Закону, для задоволення потреб енергетики, забезпечення надання споживачам послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, постачання теплової енергії є військові адміністрації, суб'єкти господарювання незалежно від форми власності, що провадять діяльність в електроенергетичному, ядернопромисловому, вугільнопромисловому, торфодобувному, нафтогазовому та нафтогазопереробному комплексі, надають послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, постачання теплової енергії, а також підприємства, установи, організації, які є операторами об'єктів критичної інфраструктури, органи державної та місцевої влади, що потребують термінового відновлення та/або забезпечення стабільного електро- та/або газопостачання, централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, постачання теплової енергії»;

- абзац четвертий викласти в такій редакції: «порядок отримання гуманітарної допомоги для задоволення потреб енергетики, забезпечення надання споживачам послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, постачання теплової енергії від донорів, її зберігання, розподілу та передачі набувачам встановлюється Кабінетом Міністрів України».

Міністерство економіки України повідомляє про відсутність пропозицій до проектів за №№ 11155, 11155-1 та 11155-2.

Державна митна служба України повідомляє щодо:

проекту за № 11155 - застосування Закону України «Про гуманітарну

допомогу» для звільнення від оподаткування товарів при їх ввезенні на митну територію України для запропонованого розширеного кола набувачів, які не відносяться до визначеного переліку згідно з статтею 1 Закону, не відповідає правовим засадам отримання та надання гуманітарної допомоги в Україні;

проектів за № 11155-1 та № 11155-2 - прийняття зазначених проектів у запропонованій редакції створить підстави для надання пільг та переваг окремим суб'єктам господарювання, які є прибутковими, при митному оформленні товарів як гуманітарної допомоги.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини повідомляє про підтримку законопроекту № 11155-2.

Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні повідомляє про відсутність пропозицій до законопроектів.

Під час обговорення законопроектів народний депутат України – голова підкомітету з питань соціального захисту і реабілітації осіб з інвалідністю та регулювання діяльності їх підприємств і громадських об'єднань Комітету Гривко С.Д. запропонував Комітету за результатами розгляду та обговорення схвалити рішення і рекомендувати Верховній Раді України:

1) проекти законів України за реєстр.№№ 11155, 11155-1, 11155-2 включити до порядку денного сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання;

2) прийняти за основу проект закону України про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо переліку набувачів гуманітарної допомоги (реєстр. № 11155-1 від 15.04.2024), поданий народним депутатом України Пивоваровим Є.П. та іншими народними депутатами України;

3) доручити Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням пропозицій і поправок суб'єктів права законодавчої ініціативи, та відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України врахувати пропозицію щодо внесення змін до абзацу третього частини другої статті 12 Закону України «Про гуманітарну допомогу», виклавши його у такій редакції:

«використання гуманітарної допомоги з метою отримання прибутку, крім випадків використання такої допомоги, отриманої для відновлення втрачених та/або пошкоджених виробничих потужностей і технічних засобів, для цілей статутної діяльності комунальними закладами та комунальними підприємствами, які надають освітні послуги, послуги у сфері охорони здоров'я, послуги з перевезення пасажирів, послуги з управління побутовими відходами, послуги з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення;».

За результатами розгляду та обговорення Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України:

1. Проекти Законів України про внесення змін до пункту 3-2 статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо розширення переліку набувачів гуманітарної допомоги з метою забезпечення в період дії воєнного стану надання споживачам послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення (реєстр. № 11155 від 08.04.2024), поданий народними депутатами України Гривком С.Д. та Остапенком А.Д.; про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо переліку набувачів гуманітарної допомоги (реєстр. № 11155-1 від 15.04.2024), поданий народним депутатом України Пивоваровим Є.П. та іншими народними депутатами України; про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо розширення переліку набувачів гуманітарної допомоги (реєстр. № 11155-2 від 24.04.2024), поданий народними депутатами України Цимбалюком М.М. та Кучеренком О.Ю., включити до порядку денного сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання.

2. За наслідками розгляду законопроектів в першому читанні проект Закону України про внесення змін до статті 15 Закону України «Про гуманітарну допомогу» щодо переліку набувачів гуманітарної допомоги (реєстр. № 11155-1 від 15.04.2024) прийняти за основу, доручивши Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням пропозицій і поправок суб'єктів права законодавчої ініціативи, пропозицій Комітету, викладених у висновку відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України, та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

3. Доручити виступити на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання народному депутату України – голові підкомітету з питань соціального захисту і реабілітації осіб з інвалідністю та регулювання діяльності їх підприємств і громадських об'єднань Комітету Гривку Сергію Дмитровичу.

Перший заступник Голови Комітету

 М.Цимбалюк

КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008. www.rada.gov.ua

В И С Н О В О К

щодо розгляду проекту Закону України про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про одноразову грошову допомогу за шкоду життю та здоров'ю, завдану працівникам об'єктів критичної інфраструктури, державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування внаслідок військової агресії Російської Федерації проти України» щодо права на призначення і виплату одноразової грошової допомоги за шкоду життю та здоров'ю, працівників, які здійснюють будівництво військових інженерно-технічних і фортифікаційних споруд (реєстр.№ 11192)

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. та відповідно до статей 93, 111, 114 Регламенту Верховної Ради України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 травня 2024 року (Протокол № 181) проект Закону України про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про одноразову грошову допомогу за шкоду життю та здоров'ю, завдану працівникам об'єктів критичної інфраструктури, державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування внаслідок військової агресії Російської Федерації проти України» щодо права на призначення і виплату одноразової грошової допомоги за шкоду життю та здоров'ю, працівників, які здійснюють будівництво військових інженерно-технічних і фортифікаційних споруд (реєстр.№ 11192), поданий народним депутатом України Третьяковою Г.М. та іншими народними депутатами, і зазначає наступне.

Законопроектом вносяться зміни до статті 1 Закону України «Про одноразову грошову допомогу за шкоду життю та здоров'ю, завдану працівникам об'єктів критичної інфраструктури, державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування внаслідок військової агресії Російської Федерації проти України» (далі - Закон), якими пропонується розширити перелік осіб, які мають право на одноразову грошову допомогу за шкоду життю та здоров'ю, включивши до нього працівників, задіяних на будівництві, утриманні та обслуговуванні військових інженерно-технічних і фортифікаційних споруд.

Як зазначено у пояснювальній записці, реалізація законопроекту буде здійснюватися в межах видатків державного бюджету, передбачених на зазначені цілі.

Підтримуючи ідею законопроекту варто зазначити наступне.

1. Законопроект потребує техніко-юридичного доопрацювання.

Так, потребує перегляду і доопрацювання назва Закону, оскільки в ній не передбачено категорію працівників, які здійснюють будівництво військових інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, їх утримання та обслуговування.

Також недоцільним є доповнення частини першої статті 1 Закону словами «у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України», оскільки частиною шостою статті 3 Закону вже визначено, що порядок призначення і виплати одноразової грошової допомоги за шкоду життю та здоров'ю встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Міністерство фінансів України зауважує, що реалізація акта матиме вплив на показники Державного бюджету України та потребуватиме додаткових бюджетних видатків.

Також реалізація акта потребуватиме додаткових видатків державного бюджету на пенсійне забезпечення, яких у Державному бюджеті України на 2024 рік не передбачено.

Водночас у порушення вимог частини першої статті 27 Бюджетного кодексу України до проекту акта не подано фінансово-економічного обґрунтування з відповідними розрахунками та пропозицій стосовно змін до законодавчих актів України щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

Прийняття законодавчих змін без відповідного фінансового забезпечення не відповідає принципу збалансованості, згідно з яким повноваження на здійснення витрат бюджету мають відповідати обсягу надходжень до бюджету на відповідний бюджетний період, і принципу обґрунтованості, з урахуванням якого бюджет формується на реалістичних макропоказниках економічного та соціального розвитку України.

З огляду на це, прийняття такого рішення потребує здійснення фінансово-економічного обґрунтування та вишукування джерел покриття додаткових бюджетних видатків.

3. Міністерство юстиції України, окрім іншого, зазначає, що у законопроекті не врегульовується механізм віднесення до працівників, які здійснюють будівництво військових інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, їх утримання та обслуговування.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України, не заперечуючи щодо необхідності законодавчого врегулювання порушеного у проекті питання, висловлює низку суттєвих зауважень до зазначеного законопроекту.

Комітет з питань інтеграції України до Європейського Союзу у своєму висновку зазначив, що положення законопроекту не підпадають під дію міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Міністерство ветеранів України, Міністерство оборони України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, СПО об'єднують

профспілок підтримують законопроект.

Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство економіки України, Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури, Національне агентство України з питань державної служби, повідомили про відсутність зауважень та пропозицій до законопроекту.

Міністерство юстиції, Міністерство соціальної політики висловили низку зауважень і пропозицій до законопроекту.

Міністерство фінансів України не підтримує законопроект.

За результатами розгляду та обговорення законопроекту Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і рекомендує Верховній Раді України:

- проект Закону України про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про одноразову грошову допомогу за шкоду життю та здоров'ю, завдану працівникам об'єктів критичної інфраструктури, державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування внаслідок військової агресії Російської Федерації проти України» щодо права на призначення і виплату одноразової грошової допомоги за шкоду життю та здоров'ю, працівників, які здійснюють будівництво військових інженерно-технічних і фортифікаційних споруд (реєстр.№ 11192), поданий народним депутатом України Третяковою Г.М. та іншими народними депутатами, включити до порядку денного одинадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання;

- керуючись пунктом 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, за наслідками розгляду законопроекту в першому читанні прийняти його за основу.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України від Комітету визначено голову підкомітету з питань соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи Арсенюка Олега Олексійовича.

**Перший заступник
голови Комітету**

М. Цимбалюк

КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
з питань соціальної політики
та захисту прав ветеранів

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

В И С Н О В О К
щодо розгляду проекту Закону України
про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення норм, що
регулюють питання надання соціальних гарантій особам,
яких визнано ветеранами війни та членами сімей загиблих
Захисників і Захисниць України
(реєстр. № 11116 від 25.03.2024)

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. та відповідно до статей 93, 108, 111 і 114 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 травня 2024 року (протокол № 181) проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення норм, що регулюють питання надання соціальних гарантій особам, яких визнано ветеранами війни та членами сімей загиблих Захисників і Захисниць України (реєстр. № 11116 від 25.03.2024), поданий народним депутатом України Никорак І.П. та іншими народними депутатами України, і зазначає наступне.

Законопроектом пропонується внести зміни до законів України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», якими передбачити:

1) поширення умов, норм і порядку пенсійного забезпечення, встановлених Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» для військовослужбовців строкової служби та членів їх сімей, також на осіб, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, у період дії воєнного стану внаслідок самооборони під час виконання завдань, пов'язаних із запровадженням і здійсненням заходів правового режиму воєнного стану, а також на членів сімей цих осіб, які загинули (пропали безвісти), померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання;

2) надання права на призначення дострокової пенсії за віком особам з інвалідністю внаслідок війни з числа вищезазначених осіб, а також учасникам бойових дій, які з 24 лютого по 25 березня 2022 року відповідно до Закону

України «Про забезпечення участі цивільних осіб у захисті України» або у складі добровольчих формувань брали участь у здійсненні заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, - після досягнення чоловіками 55 років, жінками 50 років та за наявності страхового стажу не менше 25 років у чоловіків і не менше 20 років у жінок. Право на призначення дострокової пенсії за віком поширюватиметься також на дружин (чоловіків), якщо вони не взяли повторний шлюб, і батьків, яким надано статус сім'ї загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України з числа таких осіб.

На думку авторів законопроекту, його прийняття та реалізація дозволить врегулювати питання надання соціальних гарантій особам, яких визнано ветеранами війни та членами сімей загиблих Захисників і Захисниць України, в частині призначення їм пенсій.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловлює ряд зауважень до законопроекту.

Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу визнав положення законопроекту такими, що не підпадають під дію міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Міністерство соціальної політики України висловлює ряд зауважень та вважає, що законопроект потребує доопрацювання.

Міністерство фінансів України законопроект не підтримує та зазначає, що його реалізація матиме вплив на показники державного бюджету. Реалізація акта потребуватиме додаткових видатків з державного бюджету на пенсійне забезпечення, які у Державному бюджеті України на 2024 рік не передбачено (відповідно до пояснювальної записки додаткові видатки становитимуть близько 1,6 млн.грн. на місяць). Водночас у порушення вимог частини першої статті 27 Бюджетного кодексу України до проекту акта не подано фінансово-економічного обґрунтування з відповідними розрахунками і пропозицій змін до законодавчих актів України щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

Також Міністерство фінансів зауважує, що запропоновані зміни не узгоджуються з положеннями Меморандуму про економічну та фінансову політику, зокрема щодо забезпечення фінансової стабільності пенсійної системи шляхом утримання від запровадження нових спеціальних або пільгових пенсій, нових дискреційних підвищень виплат, а також супроводження аналізом середньострокових фінансових і бюджетних наслідків будь-яких поправок до законів та підзаконних актів, які призводять до підвищення пенсійних видатків.

Надання преференцій щодо надання права на достроковий вихід на пенсію не відповідає принципам загальнообов'язкового державного пенсійного

страхування, зокрема рівноправності застрахованих осіб щодо отримання пенсійних виплат та виконання обов'язків стосовно сплати страхових внесків, а також може призвести до виникнення соціальної несправедливості стосовно осіб, які не мають права на пільгове пенсійне забезпечення.

Міністерство економіки України, Пенсійний фонд України зауважують, що реалізація норм законопроекту матиме вплив на видаткову частину Держаного бюджету України.

Міністерство юстиції України висловлює ряд зауважень до законопроекту.

Міністерство у справах ветеранів України, Міністерство оборони України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримують законопроект.

Адміністрація Державної прикордонної служби України, Спільний представницький орган сторони репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні повідомляють про відсутність зауважень та пропозицій до законопроекту.

Дослідницька служба Верховної Ради України вважає, що законопроект може бути підтриманий без зауважень до його змісту, та надає пропозиції щодо його доопрацювання.

За результатами розгляду та обговорення Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів ухвалив цей висновок і прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України:

проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення норм, що регулюють питання надання соціальних гарантій особам, яких визнано ветеранами війни та членами сімей загиблих Захисників і Захисниць України (реєстр. № 11116 від 25.03.2024), поданий народним депутатом України Никорак І.П. та іншими народними депутатами України, включити до порядку денного одинадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та, керуючись пунктом 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу та в цілому з техніко-юридичними правками.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання визначити Голову Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третьякову Г.М.

**Перший заступник
Голови Комітету**

М. Цимбалюк

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 181

20 травня 2024 року

Про створення робочої групи з доопрацювання до другого читання проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення національної системи кваліфікацій відповідно до актуальних потреб ринку праці та інших питань (реєстр. № 9630)

Відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення національної системи кваліфікацій відповідно до актуальних потреб ринку праці та інших питань» від 9 травня 2024 року № 3704-IX та керуючись пунктом 5 частини першої статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», Комітет **в и р і ш и в**:

1. Створити робочу групу з доопрацювання до другого читання проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення національної системи кваліфікацій відповідно до актуальних потреб ринку праці та інших питань (реєстр. № 9630).
2. Призначити головою робочої групи члена Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Тарасенка Т.П.
3. Доручити голові робочої групи Тарасенку Т.П. сформувати її склад.

**Перший заступник
голови Комітету**

М.М. Цимбалюк

КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
з питань соціальної політики
та захисту прав ветеранів

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 181

20 травня 2024 року

**Про створення робочої групи з напрацювання проекту Закону України
про внесення змін до деяких законів України щодо дерегуляції
застосування праці іноземців та осіб без громадянства в Україні**

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 12 та пункту 5 частини першої статті 15 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» Комітет **в и р і ш и в**:

1. Створити робочу групу з напрацювання проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо дерегуляції застосування праці іноземців та осіб без громадянства в Україні.
2. Призначити головою робочої групи заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Струневича В.О.
3. Доручити голові робочої групи Струневичу В.О. сформувати її склад.

Перший заступник
голови Комітету

М.М. Цимбалюк